

Seest weest kedetakse se sool nüüd wälia; aga
ga seäl kallal on paljo tööd. Esiteks on
tarwis katsuda, kas nisugguse hallika sees ka
sola kü, et se sedda kuso maksab: nisuggust
padda seina ehitada, kus sool walmistakse.
Kui nüüd sei hallikal sola kü, siis tomma-
takse müür ehk tuggeru pu-sein seina koha
temma ümber, kus ta maast touseb, ja ka
seina, kus sant wessi woiks sisse joosta.
Wihma wasto ehitakse kattus peäle, ja
nüüd wiinitakse se solane wessi pumbidega
ülles ja paanakse keema. Kui paljo sola sel-
le wee sees ei ole, siis paanakse tedda weel
enne ühhe isse hone sisse mahatilkuma, mis
kahhest seinast kattussega ehitud on, nenda
et tuul läbbi läib. Selle läbbi kaub paljas
wessi ennam temmast ärra, ja se, mis mah-
hatilkub, ja tõrrede sees al koggudakse, pan-
nakse ilka ueste seinni tilkuma, seinni kui tem-
ma sünnib nenda leta, et ei ole paljo puid
tar-

tarwis temma keetmisega raisata. Se mis
nüüd tõrrede sees ülle jääb, wiakse isse ho-
ne, ehk para sisse, ja paanakse raud
paanude sees keema, kuini sola terrad
wee peale tousewad. Keik waht saab peält
ärrawoetud, kui ta keeb, ja kui siis wiinaks
dige sola, nahk wee ülle joseb, siis on ta küps,
tuloke saab wähhendatud, ja sola terrad
langewad pohja. Pu labbidattega lobitakse
tedda siis kowide sisse ja paanakse isse tup-
pa kuwama. On ta kuwaks sanud, siis
lastakse mahha, ja tambitakse watide sisse.
See sool on walge, kuw ja kowwa; ei läb-
hä tule kâ niiskels, sullab pea wee sees, ja
sütte peäl ta pliksub wäliuste.

Merre sool mis meie maal keige enna-
miste tallo, maias prugitakse, saiakse sure
merre weest, ja ka solaste järwede weest, mis
mitmes paikus, ka wenne: maal, leitakse.
Maddalad laiad koopad kaewatakse, ja se
wessi